Haarlem

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Haarlem.

Nr. 29468
7 april
2015

Eerste wijzigingsverordening Jeugd

Artikel I
De navolgende artikelen van de verordening Jeugd komen als volgt te luiden:
Artikel 2 Vormen van jeugdhulp
Lid 2 De volgende vormen van niet vrij-toegankelijke individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
2. 1 - Generalistische basis Geestelijke Gezondheidszorg
   - Specialistische Geestelijke Gezondheidszorg
   - Dyslexiezorg

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts
Dit artikel wordt als volgt gewijzigd:
Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts *en school*
Lid 2 De toegang via de school betreft alleen de inzet van dyslexiezorg. Ook deze zorg wordt alleen verstrekt als en voor zover de betreffende jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van dyslexiezorg nodig is.
Artikel 14. Het betrekken van ingezetenen bij het beleid
Lid 1 Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
Lid 2 Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

Toelichting Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem

De toelichting Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem wordt als volgt gewijzigd:
- het begrip familiegroepsplan wordt opgenomen in de paragraaf toegang jeugdhulp via de gemeente
- in de toelichting op artikel 1, is een paragraaf toegevoegd over pleegouders.
- In de toelichting op artikel 2, is een paragraaf toegevoegd over dyslexiezorg.
- De toelichting op artikel 14 is geheel gewijzigd.

Toegang jeugdhulp via de gemeente
Ook kan een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder binnenkomen bij de gemeente. Namens de gemeente neemt het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) deze vraag in behandeling. De door het college gemandateerde CJG coaches werken met het afwegingskader (artikel 1) om te beoordelen welke zorg een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Dit vindt plaats in overleg met die jeugdige en zijn ouders. Daarbij wordt gekeken wat de jeugdige en zijn ouders eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem, waaronder begrepen het aanbod om een familiegroepsplan op te stellen als bedoeld in de wet, al dan niet gefaciliteerd door het CJG.
Een familiegroepsplan is een plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten en/of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren. Er wordt hierbij uitgegaan van de eigen kracht. De hulpverlener of CJG coach biedt dus niet een familiegroepsplan aan, maar biedt de ruimte om te komen tot een familiegroepsplan. In sommige gevallen kan hiermee uithuisplaatsing worden afgewend en netwerkpleegzorg worden bevorderd. Bij een familiegroepsplan is de familie de penvoerder en niet de hulpverlener.
Artikel 1. Begripsbepalingen
Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. Het betreft onder meer definities van centrale begrippen als ‘jeugdhulp’, ‘jeugdige’ en ‘ouder’. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als ‘jeugdigen en ouders’ en specifiek veelal als ‘de jeugdige of zijn ouders’. Gebruik van ‘of’ impliceert ook de betekenis ‘en’. Met de aanduiding ‘de jeugdige of zijn ouders’ bedoelen we dus: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met een of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt,

niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar).
In het geval pleegouders ondersteuning nodig hebben bij de zorg voor hun pleegkind hebben zij de volgende mogelijkheden:

1. Pleegouders kunnen, net als biologische ouders, gebruik maken van de vrij-toegankelijke basishulp.
2. De zorg voor het pleegkind zelf valt onder de Jeugdwet en de verordening.
3. De pleegouders kunnen daarnaast een beroep doen op de pleegzorgaanbieder waarmee zij een contract hebben gesloten.

Tenzij de pleegouder ook voogd is (en daarmee het gezag heeft en gelijkgesteld wordt aan ouders) is er naast een pleegouder ook een biologische ouder die gebruik kan maken van de voorzieningen op het gebied van jeugdzorg die de verordening biedt. Indien de pleegouder niet het gezag heeft maar er wel niet-vrij toegankelijke individuele voorzieningen nodig worden geacht als bedoeld in de verordening moeten de oorspronkelijke opvoeders (ouders in de zin van de Jeugdwet) op duidelijke wijze ingelicht worden over de voorgenomen inzet van jeugdhulp en de geconstateerde opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen.
Informele pleegouders worden voor de Jeugdwet altijd gelijkgesteld met ouders aangezien zij een jeugdige als behorend tot het gezin verzorgen en opvoeden zonder dat daaraan een pleegzorgcontract ten grondslag ligt. De verordening is op hen onverkort van toepassing.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en school

Lid 2 van dit artikel regelt de toegang tot dyslexiezorg via de school om snelle inzet van passende zorg bij lees- en spellingsproblemen te realiseren. Scholen blijven daar primair voor verantwoordelijk. Zij bieden kinderen met lees- en spellingsproblemen extra ondersteuning. Daarnaast schakelen zij pas dyslexiezorg in als de door de school ingezette begeleiding onvoldoende resultaat oplevert en er voldoende onderbouwing is voor het vermoeden van ernstige dyslexie. Hiervoor is samenwerking tussen onderwijs en zorg essentieel. De huidige geprotocolleerde aanpak bij lees- en spellingsproblemen en het (vermoeden van) dyslexie blijft gehandhaafd. De taak van de school als toeleider tot en de geprotocolleerde aanpak bij het inschakelen van dyslexiezorg door scholen blijft gehandhaafd. Daarmee wordt een korte en efficiënte zorglijn beoogd. De dyslexiezorgaanbieder beoordeelt kritisch of de school niet onnodig of te snel dyslexiezorg nodig acht.

Artikel 14. Het betrekken van ingezetenen bij het beleid

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over de medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.
Regeling van de medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.
Met het tweede lid van artikel 14 van de verordening wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel II

Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking.

Artikel III

Deze verordening wordt aangehaald als: “Eerste wijzigingsverordening Jeugd”.